

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Judecător: N. Pasecinic
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Panov, I. Secrieru, V. Cotorobai

ÎNCHEIERE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
Judecători

Iulia Sîrcu
Victor Burduh, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Procuratura Generală, reprezentată de Lealin Iuri,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Seinic Vitalie împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală, cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Procuratura Generală și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 26 mai 2017,

c o n s t a t ă:

La 17 februarie 2017, Seinic Vitalie s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerul Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii, solicitând încasarea din bugetul de stat prejudiciului moral cauzat în sumă de 500 000 lei, încasarea din contul bugetului de stat a cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice în cadrul urmăririi penale și examinării cauzei penale în instanțele de judecată în sumă de 15 000 lei.

În motivarea acțiunii Seinic Vitalie a indicat, că în data de 30 octombrie 2008 organul de urmărire penală al Centrului pentru Combaterea Crimei Organizate și Corupției a început urmărirea penală pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu de către factorii de decizie ai Oficiului de Executare Centru, manifestată prin înstrăinarea imobililor amplasate în xxx, xxx, xxxx, soldate cu urmări grave, infracțiune prevăzută de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal.

La 06 februarie 2009, pe faptul menționat, reclamantul Seinic Vitalie a fost recunoscut în calitate de bănuț. Prin ordonanța organului de urmărire penală al DGUP CCCEC din 10 februarie 2009 s-a dispus punerea sub sechestru a bunurilor ce aparțin cu drept de proprietate lui Seinic Vitalie, și anume, autoturismul de model „Volkswagen Golf -3”, anul producerii 1994 și cota parte a lui Seinic Vitalie din imobilul aflat în proprietate comună a soților din xxxx, xxxxx, xxxxx.

La 18 februarie 2009, Seinic Vitalie a fost pus sub învinuire, și tot în această zi i-a fost aplicată măsura preventivă, obligația de a nu părăsi țara.

Prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 09 noiembrie 2009, Seinic Vitalie învinuit în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 328 alin.(3) lit. d) Cod penal, a fost achitat din motivul că în acțiunile lui nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Sentința menționată a fost atacată de acuzatorul de stat cu cerere de apel la Curtea de Apel Chișinău.

Potrivit deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2010, s-a respins apelul acuzatorului de stat Zgureanu Alexandru ca nefondat și s-a menținut sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 09 noiembrie 2009.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 07 decembrie 2010, s-a admis recursul ordinar declarat de procuror, s-a casat decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2010, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în alt complet de judecată.

Potrivit deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2011 s-a respins ca nefondat apelul acuzatorului de stat Zgureanu Alexandru, menținându-se fără modificări sentința Judecătorei Centru din 09 noiembrie 2009.

Ulterior, procurorul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2011, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Potrivit deciziei Curții Supreme de Justiție din 07 februarie 2012, s-a admis recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolturatu Vasile, s-a casat decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2011, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2012, s-a respins ca nefondat apelul acuzatorului de stat Zgureanu Alexandru și menținută sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 09 noiembrie 2009.

Nefiind de acord cu sentința data, procurorul a declarat recurs ordinar în care a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2012 și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 11 decembrie 2012, a admis recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de apel Guțan Pavel, a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2012 cu dispunerea rejudecării cauzei în Curtea de Apel Chișinău.

Conform deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2013, s-a respins ca nefondat apelul procurorului în Procuratura Anticorupție, Zgureanu Alexandru.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19 februarie 2014, s-a respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2013.

Astfel, a menționat reclamatul că fiind ilegal pus sub învinuire de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, lipsindu-l de dreptul la libera circulație în legătură cu aplicarea măsurii preventive - obligația de a nu părăsi țara, aplicarea sechestrului pe bunurile imobile și mobile, insistența procurorului de a fi condamnat fără vină, făcându-i o reputație negativă în societate, imposibilitatea angajării la lucru în legătură cu învinuirea neîntemeiată, neliniște în familie, Seinic Vitalie a fost supus unor suferințe morale - psihice, fapt pentru care a solicitat admiterea acțiunii în sensul formulat.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 26 mai 2017 cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Seinic Vitalie prejudiciul moral

cauzat în sumă de 50 000 lei și prejudiciul material cauzat pentru acordarea asistenței juridice suportate în cadrul urmăririi penale și judecarea cauzei penale în instanțele de judecată în sumă de 15 000 lei. În rest pretențiile au fost respinse.

Considerând neîntemeiată hotărârea primei instanțe, la 31 mai 2017, Ministerul Justiției și Procuratura Generală, prin intermediul reprezentanților săi, au contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Seinic Vitalie să fie respinsă integral.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2017 nu s-a dat curs cererilor de apel depuse de reprezentanții Ministerului Justiției și Procuraturii Generale, comunicându-li-se despre necesitatea lichidării neajunsurilor constatate, iar prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2017, apelul declarat de reprezentantul Ministerului Justiției a fost restituit în temeiul art. 369 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă.

Prin apelul depus la 17 iulie 2017, Procuratura Generală a susținut că instanța de fond a admis nejustificat cerințele reclamantului - intimatului, fiind necesară casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

La fel, a menționat că Seinic Vitalie nu a fost tras la răspundere penală, motiv din care nu dispune de dreptul la recuperarea prejudiciului pentru procedurile derulate în privința sa.

Mai mult decât atât, intimatul nu a fost supus nici măsurilor privative de libertate în cadrul procesului penal. Prin urmare, toate acțiunile de urmărire penală efectuate au fost necesare, reieșind din specificul cauzei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2017, s-a respins apelul declarat de Procuratura Generală, ca nefondat și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 26 mai 2017.

Pentru a hotărâ astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate. Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Procuratura Generală, reprezentată de Lealin Iuri a înaintat cerere de recurs, prin care solicită admiterea recursului, modificarea deciziei instanței de apel, cu diminuarea prejudiciului moral până la o limită rezonabilă.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 21 septembrie 2017 a fost expediată participanților la proces la 17 ianuarie 2018. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 CPC, consideră recursul depus la data de 01 martie 2018 în termen.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, Procuratura Generală, reprezentată de Lealin Iuri consideră că soluția instanței de apel este pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

De asemenea, susține că instanța de apel examinând apelul a trecut în mod superficial argumentele invocate în cererea de apel și materialul probator anexat la

materialele cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele, în raport cu legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Procuratura Generală, reprezentată de Lealin Iuri, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat Procuratura Generală, reprezentată de Lealin Iuri, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 Cod de procedură civilă, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 Cod de procedură civilă și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea

deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr. 45701/99 § 137, ECHR 2001-XII). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă în recursul declarat de către Procuratura Generală, reprezentată de Lealin Iuri asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Procuratura Generală, reprezentată de Lealin Iuri, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Procuratura Generală, reprezentată de Lealin Iuri.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Iulia Sîrcu

Judecători

Victor Burduh

Iuliana Oprea